

Поліція у Венкувер вчинила погром на безробітних

СЛІДАМИ ТОРОНТОНСЬКОГО ДРЕПЕРА

Економічна криза, що охопила всі капіталістичні країни, а таксамо й Канаду, спричинила велике безробіття, що з кожним днем збільшується. Щоб рятувати безробітних, Комуністична Партія Канади взялася за організування безробітних у цілій країні.

У Венкувер, Б. К., налічується около 15 тисяч безробітних, але всіх робітників зорганізувати не пощастило. Щоб розбити організацію безробітних, міська влада почала давати робітникам роботу й за 8 годин праці дають для жінок два долари, а самітним одиного долара. Робітники працюють на реліфі за мізерну плату.

Частина тих робітників, зрозумівши своє важке положення, зорганізувалася під проводом Компарті Канади і на 27-го січня о 12 годині вилучили на страйк, щоб боротьбою добитися більшого куска хліба. Оти страйкері прибули на площу Паведа Грейд, де мав відбуватися мітинг із демонстрацією, щоб домогтися юніонної плати і кращих умов праці. До страйкуючих робітників прилучилися безробітні, щоби допомогти спільними силами вибороти більший кусок хліба.

В 2 год. по полудні на площі було около тисяча робітників, а стільки було й глядачів по усіх боках. На мітинг промовляли 3 товариші, закличаючи робітників до демонстрації до Ситі гол.

Коли робітники почали ставати в ряди, тоді 4 узброєних кінних поліцаїв загородили до-

кладаючи їм на підставі міської запомогової роботи два долари денно для фамілії, а одного долара денно для нежонатих. Безробітні Венкуверу, які через останніх кілька місяців ведуть вперту боротьбу за хліб, відмовилися терпіти довші такі злиденні обставини і вийшли на страйк в неділю на 27 січня. Обурені "батьки міста" пригрозили як-сь слід своїм поліцейським наймитів, щоб зломити бойових робітників.

Страйкері і безробітні влаштували демонстрацію на площі вулиці Мавел, але поліція посліпаки на конях і на моторних колясках напали на них як злідець, бігли їх нагами, тратували кінми чоловіків і жінок.

Товариш МекЮен, один з найвизначніших провідників безробітних, якого поліція арештувала вже кілька разів і якого призначено було до депортації, але звільнено під напором масового протесту робітників, був повалений поліцією на землю і заарештований. Арештовано товаришу Карнешку, який закидається, що вона "атакувала" полісцена на коні. Крім цього арештовано т. Карнешкого і Лаяла. Вм'яса поліція атакувала демонстрації і вкінці вдалося і розігнати їх по довгій боротьбі. Вслід за ними арештованими поліція напала на голову кватирку комуністичної партії і арештувала т. Литерика, Бенета і Дрейтона. Товариш Дрейтон мав цими днями вийти на захід на організаційну обідку Канадійської Робітничої Оборонної Ліги. Всіх цих товаришів окаржують о підбурення до розривів і вони находитися зараз в тюрмі. Власти жадають за них запоруки в сумі 17 тисяч доларів.

Що бойовий дух робітників є незламаний і що їхній гнів є великий, найкраще свідчить це, що того самого вечера на Скит Род відбулася велика робітничая демонстрація. Канадійська Робітничая Оборонная Ліга розвинула широкую кампанію зі звільненням цих товаришів. Ми відкликаємося до всіх робітників винити свою солідарність з бойовими безробітними робітниками міста Венкувер.

Організуйте по цілій країні масові протести і заснайте революційні протести до домініканських і до провинціальных властей з домагаємим негайною звільнення арештованих. Постарайтеся зібрати великий фонд на оборону цих робітників!

Боротьба венкуверських безробітних і страйкерів є боротьбою безробітних усієї Канади. Вона є боротьбою цілою робітничою класи. Робітничі організації, трейд-юнії, братні робітничі організації, — всі вони мусять відповісти найбільшим виразом робітничої солідарності!

Беріться до негайної акції! Хай працюючі цілої Канади грімко запротестують проти цього терору!

Врятуйте наших венкуверських товаришів від тюрми! Протестуйте проти брутальності венкуверської поліції! Домагаймося звільнення наших відважних бойовиків!

Геть з фашистсько-поліцейським терором!

Посидайте гроші на оборонний фонд товаришів до: Canadian Labor Defense League, Room 308, 331 Bay St., Toronto, Ont.

Півтора мільйона безробітних. Число безробітних в Англії (зарештованих і що дотують допомогу) становило на 30 грудня 1,510,200 осіб, тобто на 206,643 осіб більше, ніж на 16 грудня.

1,500 РОБІТНИКІВ З 36 ШАПІВ В ТОРОНТО ВИЙШЛИ НА СТРАЙК.

Тяжкі умови праці, в яких перебували кравецькі робітники в Торонто, довели до того, що хоч-не-хоч фейкери Інтерсиназа Лейдс Гармент-Воркере Юніон під напором тих же робітників викликали страйк. На страйк вийшли робітники 36 шапів. Страйк розпочато у вівторок, 28 січня, о 10-й рані. 1,500 робітників і робітниць опустили шапів. Зараз страйк поширився і є близько 2,000 робітників і робітниць на страйку.

Згадані робітники працювали в страшних умовах за мізерну платню. Вони працювали від 70-90 годин тижнево за заробітну платню \$8-\$10, добирали від \$12-\$20 тижнево. Такий страшний визиск переживали кравецькі робітники Торонто. За своє продику в тижні на суму \$100, вони бирали заледве \$7. Решта йшло в кишені босів. Це ділолося роками і про це юніонні фейкери мовчали. Заговорили тоді, коли побачили, що робітники готові й без них вийти на страйк.

Що кравецькі робітники терпіли великі нестачі, про це зараз пише навіть торонтоський буржуазна преса. Секретар І.І.В.Ю., Бернард Шейн, на сторінках цієї преси між іншим пише: "Я не знаю, як ці робітники, заробляючи \$8-\$10 тижнево за своїх 90 годин праці могли вижити, та прокуриту комуністичної партії і арештувала т. Литерика, Бенета і Дрейтона. Товариш Дрейтон мав цими днями вийти на захід на організаційну обідку Канадійської Робітничої Оборонної Ліги. Всіх цих товаришів окаржують о підбурення до розривів і вони находитися зараз в тюрмі. Власти жадають за них запоруки в сумі 17 тисяч доларів."

Але коли побачили, що відносини загострені і робітники більше не ховуть терпіння, та вийдуть на страйк, а рівночасно побоюючись, щоби про-

ду страйку не взяли ліви коні, юніонні бюрократи почали рятувати ситуацію. Одне рого, що хоч-не-хоч фейкери Інтерсиназа Лейдс Гармент-Воркере Юніон під напором тих же робітників викликали страйк, не заповнюють виграною по стороні робітників. А навіть Мейор вже заговорив, що треба спр погодити арбітраційно дорогою. Хід страйку та виграни його буде залежати від самих страйкуючих та їхньої солідарності. Страйк захопив босів неприємтованих і з них найбільше роботи перед весняним сезоном змусять босів числитися з страйкерами.

Домагаючи старікерів є 44-годинний тиждець праці для всіх робітників, \$1 на годину для опереторів, катерів і працівників мінімальна платня \$18 тижнево для всіх інших робітників і що найменше \$12 для початкуючих.

Пікетування розпочато вже в середу, 29 січня. В страйкерів помітна бадьорість.

В цих шапах, які зараз є охоронені страйком працювало багато українських робітників і вони повинні також солідарити всі вийти на страйк. Не сміє бути ані одного робітника, який не вийшов би на страйк. Це ж боротьба за кращі умови праці для всіх, тож ми і треба бути солідарним з страйкуючими. Також є помітним, що кількох українських робітників, що недавно прибули з Винніпегу, думають бути а то і більше осіб. А де ж ренти, вбравши і т. п.". До тепер Шейни не бачили цього, воно мовчало. А це ж роками тигнулося і вони про це дуже добре знали. Мовчала також буржуазна преса.

В останній хвилині я довадив, що кільком босівським підлизникам потовчено руки і добре побито. Видно краці не жартують.

Основні засади новоутвореної федерації такі:

Викрити неминучі за переходової доби, негативні явища пашої дійсності, критикувати й поборювати їх у літературній творчості, але не залишати поза увагою величезних досягнень і здобутків соціалістичного будівництва й не впадаючи ані в запевядиство, ані в газенний оптимізм, висвітлювати в своїй творчості величезну роботу незіаної в історії людства соціалістичної перестройки суспільства.

Активізація розгортання українського революційного радянського культурного процесу, поширення ідеї пролетарської національної політики в художній літературі.

Якнайрідуща боротьба проти спроб класового ворога використовувати радянську літературу для послаблення пролетарської диктатури, проти спроб його впливати на що ж радянську літературу і прищеплювати їй буржуазні дрібнобуржуазні ідеологічні тенденції.

Найміцніший зв'язок з революційними літературами республік та народів СРСР, на засадах братерського співробітництва й використання спільного досвіду в боротьбі та будівництві. Братерський зв'язок з революційними літературами закордонних країн, зокрема з революційними письменниками Західної України.

Рішуча відсіч усім спробам надавати ідеї перестройки буржуазній культурі Заходу і пролетарської культурі СРСР. Німак не зменшувати ваги й потреби критично оцінювати технічні надбання буржуазної культури (так попередніх віків, як і сучасної), боротися проти ідеологічних впливів капіталістичного суспільства на нашу літературу.

Кожний революційний радянський письменник повинен бути активним будівником соціалізму, дисциплінованим бойцем фронту класової боротьби — це наше гасло і наш наказ по Армії Українського Революційного Радянського Письменства.

Декларуючі підписали:

1. "Молодінь" — Всеукраїнська Спілка комсомольських письменників: П. Усенко, І. Гончаренко, А. Ключиш.
2. "Пролітфронт" (Об'єднання студій пролетарського літературного фронту): І. Момот, М. Куліш, М. Хвильовий.
3. ВУСПП — (Всеукраїнська Спілка Пролетарських Письменників): І. Микитенко, І. Кириленко, І. Кулик.
4. ПІМГ — спілка селянськими літературами республік та народів СРСР, на засадах братерського співробітництва й використання спільного досвіду в боротьбі та будівництві. Братерський зв'язок з революційними літературами закордонних країн, зокрема з революційними письменниками Західної України.
5. ВУССК ("Нова Генерація") — Всеукраїнська Спілка Робітничих Комуністичної Культури: М. Семенко, О. Полторацький, М. Скуба.
6. Група "А": М. Погансен, Ю. Смолич, О. Мар'їмов.
7. Спілка Революційних Письменників "Західні Україна": М. Ірчан, І. Ткачук, А. Шмигельський.

буржуазній культурі Заходу і пролетарської культурі СРСР. Німак не зменшувати ваги й потреби критично оцінювати технічні надбання буржуазної культури (так попередніх віків, як і сучасної), боротися проти ідеологічних впливів капіталістичного суспільства на нашу літературу.

Кожний революційний радянський письменник повинен бути активним будівником соціалізму, дисциплінованим бойцем фронту класової боротьби — це наше гасло і наш наказ по Армії Українського Революційного Радянського Письменства.

Декларуючі підписали:

1. "Молодінь" — Всеукраїнська Спілка комсомольських письменників: П. Усенко, І. Гончаренко, А. Ключиш.
2. "Пролітфронт" (Об'єднання студій пролетарського літературного фронту): І. Момот, М. Куліш, М. Хвильовий.
3. ВУСПП — (Всеукраїнська Спілка Пролетарських Письменників): І. Микитенко, І. Кириленко, І. Кулик.
4. ПІМГ — спілка селянськими літературами республік та народів СРСР, на засадах братерського співробітництва й використання спільного досвіду в боротьбі та будівництві. Братерський зв'язок з революційними літературами закордонних країн, зокрема з революційними письменниками Західної України.
5. ВУССК ("Нова Генерація") — Всеукраїнська Спілка Робітничих Комуністичної Культури: М. Семенко, О. Полторацький, М. Скуба.
6. Група "А": М. Погансен, Ю. Смолич, О. Мар'їмов.
7. Спілка Революційних Письменників "Західні Україна": М. Ірчан, І. Ткачук, А. Шмигельський.

ТРЕБА ВИСЛАТИ ДЕЛЕГАЦІЮ РОБІТНИЦЬ ДО СРСР.

Заяк Канадійського Робітничого Комітету Жіночої Деlegaції до Радянського Союзу. — До всіх робітничих організацій.

Дорогі Товариші! Повийді комітет зібрав загальною з жіночих робітничих організацій і з жіночих юній в тій цілі, щоби вислати з Канади жіночу делегацію, яка відвідала б Радянський Союз і побачила своїми власними очима обставини, серед яких живуть робітники і селяне Радянського Союзу, а головше жінки, робітниця.

Майже всі країни світа, за винятком Канади, послали вже свою жіночу делегацію до Радянського Союзу. Кожного дня на шпальтах капіталістичної преси можна прочитати заклади і очерки на Радянський Союз. Великі держави повквашо готуються до відвітання проти робітничо-селянсько-го уряду і тому ніколи не було більшої потреби як зараз, щоби робітники познайомилися з правдивими фактами про цю велику країну, Радянський Союз.

В кожній капіталістичній країні затруднення жінок в індустрії страшно зростає. Ми бачимо цей зріст в Канаді. Коли ми глянемо, наприклад, на текстильну індустрію, побачимо, що вона є обслугована майже самими жінками і дітьми, яких заробітна плата є дуже мізерна, далеко мізерніша чим плата чоловіків, й зараз робітниця страшно терпіла від системи спід-ап, що зістала введена в життя. Боротися з цим важко, бо менше як один відсоток цих робітниць в Канаді є організовані. Ми є того переконання, що коначним є для канадійських робітниць познайомитися з обставинами наших сестер і взагалі побачити політичний, соціальний і економічний рівень жінок в Радянськїм Союзі. Є пропозиція, щоби ця делегація складалася з 5 або 6 жінок вибраних з цілої Канади, з представниць робітниць заводів, бідних фермерок і жінок майнерів. Моральна і матеріальна підтримка робітничих організацій в Канаді поможе нам легко зібрати потрібний фонд для висилки такої делегації.

Коли ви симпатизуєте з нашими цілями, а ми думаємо, що кожний класово свідомий робітничий і кожна класово свідомою робітниця повинна симпатизувати, то хай ваша організація вибере двох делегатів і вишле їх на конференцію, а делегація відбудеться в Торонто, в неділю, 9 лютого, в годині 2-ї по полудні, в офісі Dressmakers Union, 382 Queen St. W.

Ця конференція поробить план в справі організування цієї всекрасної делегації, в справі збору фондів і в справі організування потрібної публіцистики.

Думаємо, що ви застановите над цим серйозно і поступити після вище поданих сугестій. Є це в широким інтересі робітниць і бідних фермерок, щоби вислати жіночу делегацію з Канади до Радянського Союзу. Довідаймося правди самі!

З робітничим привітом,
Мінні Шур, секретарка.
Жерти слати на слідуючу адресу:

Minnie Shur,
433 Montrose Ave.,
Toronto, Ont.

Коли ви симпатизуєте з нашими цілями, а ми думаємо, що кожний класово свідомий робітничий і кожна класово свідомою робітниця повинна симпатизувати, то хай ваша організація вибере двох делегатів і вишле їх на конференцію, а делегація відбудеться в Торонто, в неділю, 9 лютого, в годині 2-ї по полудні, в офісі Dressmakers Union, 382 Queen St. W.

Ця конференція поробить план в справі організування цієї всекрасної делегації, в справі збору фондів і в справі організування потрібної публіцистики.

Думаємо, що ви застановите над цим серйозно і поступити після вище поданих сугестій. Є це в широким інтересі робітниць і бідних фермерок, щоби вислати жіночу делегацію з Канади до Радянського Союзу. Довідаймося правди самі!

З робітничим привітом,
Мінні Шур, секретарка.
Жерти слати на слідуючу адресу:

Minnie Shur,
433 Montrose Ave.,
Toronto, Ont.

УТВОРЕНО ВСЕУКРАЇНСЬКУ ФЕДЕРАЦІЮ РЕВОЛЮЦІЙНИХ РАДЯНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ.

Тепер, коли пролетаріят Радянського Союзу в своєму соціалістичному наступі перешов од відбудови до соціалістичної реконструкції всього народнього господарства, Жовтневий українська революційно-радянська література також вступає в нову добу свого існування і розвитку.

Партія, що своєчасно сигналізувала небезпеку на літературному фронті і прийняла йорструвала багато трудючів і перешкод.

Тяжка садниця царату, наслідки системи національного пригноблення, зросинення пролетарських центрів і намагання української шовіністичної буржуазії монополізувати національно-культурний процес, щоби використати його, як знаряддя боротьби проти диктатури пролетаріату — все це надзвичайно ускладняло зародження і оформлення української Жовтневої літератури.

Проте, саме під гурткі, гармат громадянської війни — зародилися перші паростки української революційно-радянської та пролетарської літератури. На родючому ґрунті Жовтня, що розвивав творчі сили робітничо-селянських мас, ці паростки почали розвиватися, зростати, пересворюючи українську художню літературу дедалі в значніший чинник класової боротьби і соціалістичного будівництва.

Перехід до Нової Економічної Політики викликав коначну потребу перешикувати літературний фронт. Це і

впливає активізація впливів на літературні процеси літків старих та сасемитів новонародженої буржуазії — спричинилися до боротьби між літературними течіями не лише з винятком літературних, а й з питань загальної політики. Показалася гостра літературна дивізія.

Партія, що своєчасно сигналізувала небезпеку на літературному фронті і прийняла йорструвала багато трудючів і перешкод.

Тяжка садниця царату, наслідки системи національного пригноблення, зросинення пролетарських центрів і намагання української шовіністичної буржуазії монополізувати національно-культурний процес, щоби використати його, як знаряддя боротьби проти диктатури пролетаріату — все це надзвичайно ускладняло зародження і оформлення української Жовтневої літератури.

Проте, саме під гурткі, гармат громадянської війни — зародилися перші паростки української революційно-радянської та пролетарської літератури. На родючому ґрунті Жовтня, що розвивав творчі сили робітничо-селянських мас, ці паростки почали розвиватися, зростати, пересворюючи українську художню літературу дедалі в значніший чинник класової боротьби і соціалістичного будівництва.

Перехід до Нової Економічної Політики викликав коначну потребу перешикувати літературний фронт. Це і

РОЗЮШЕНА ПОЛІЦІЯ БЄ БЕЗРОБІТНИХ

На 27. січня вийшли робітники міста Венкувер, Б. К., на страйк о 12 год. вилучили. По полудні о 2 години страйкері й безробітні почали збиратися в парку на мітинг. До них заговорили промовці Комуністичної Партії Канади. У своїх виставах вони вказали усі причини сьогоднішнього безробіття, заговорили про страшний визиск трудящих мас Канади, а таксамо вивчили, як міська влада старується зараз використати безробітних, наймаючи робітників до важкої праці за \$1-2 денно. Пі саме ті робітники, яким місто платило такку лиху заробітну плату за 8 годин праці, вийшли зараз на страйк. Вони поставили за умову повернення назад до праці заробітну плату 2.50-3 долари за 8 годин праці.

Саме в той час, як, говорили промовці, довкола почала вже збиратися поліція на конях. По скінченні мітингу стали безробітні й страйкері шикуватися в демонстрацію, усі з паякатами йшли, в ряди. Демонструючи рушили в похід. Поліція кинула спринити похід. Козаки вдарили з кінми в товпу робітників, тратуючи кінськими копитами й розгромлюючи клябами безборонних демонстра-

тив. Понад 60 козаків на конях з клябами розюшені були робітників аж до крові. Один з козаків скочив з конем на одну робітницю, що несла платякат. Ще трохи, й кінч вже мав розтратувати її. Та робітниця, не втрачаючи ні на хвилину рівновати, держалам з плакатам вдарила коня, кінч спинявся дуби й перекинувся з козаком назад.

Чимало принагідних глядачів по боках дивилися на подіменські погроми на безробітних, але козаки не пощадили й їх. Вони кинулися з клябами й на отих переходців, що спинилися на боці, побиваючи їх до безтими. Чимало робітників і робітниць зістало заарештованих й сидять в тюрмі.

Одні пару рядків я пишу, вчас того казачого погрому на безробітних Венкувера, Венкуверські козаки вивчили добре метод погрому Дрепера в Торонто і зараз переводять це на практиці у Венкувері на безробітних масах. Одначе труднощі Венкувер зуміють відперти атаки розюшених козаків, право на вулицю вони собі вилучать, а таксамо боями вони здобудуть хліба для себе й для своєї рідні.

Венкувер, Б. К.

КЛИЧЕМО ДО НЕГАЙНОЇ РЯТУНОВОЇ АКЦІЇ.

Озвірлий поліційний терор у Венкувер розгорнувся. Служалці венкуверської буржуазії малують за своїми фашистськими колегами в Торонто, Дреперами, МекБрайдами та Ковтсвортами. Рішуча бойова постанова безробітних міста

Венкувер, які відмовилися сподіюватися на милість буржуазії, скебувати проти своїх товаришів, робітників, стругалися з завзяттю ненавистю міської ради.

Міська рада хотіла вжити безробітних за скебів, пред-